



Élőkövek



RÁKOSCSABA FŐPLÉBÁNIA HAVI LAPJA –XI. évf. 2. szám 2012. Böjtelő hava

A betegek világnapja: február 11.

Boldog II. János Pál pápa hosszú pontifikátusa során kétszer látogatott el a betegek városaként ismert dél-franciaországi Lourdes (lurd)-ba. Ott a Szűzanya 1858. február 11-én jelent meg először, majd még 17-szer a lourdes-i molnár kislányának, Soubirous (szubiru) Szent Bernadettnek *Szeplőtelen Fogantatás* néven. A látomás a rózsafüzér-imádság buzgó és gyakori mondására és engesztelésre szólította föl a látnokot és a katolikusokat. Mindezt a bűnösök megtéréseért és a bűnök engeszteléséért. Kápolna építését, zarándok-körmenetek rendezését kívánta, valamint egy gyógyhatásának bizonyuló forrást ásatott ki Bernadettel. Azóta zarándokok és betegek százezrei jönnek ide lelki megerősödést és esetleg testi gyógyulást is remélve. Számos csodás, tudományosan meg nem magyarázható gyógyulást jegyeztek föl, amelyeket számos ott hagyott gyógyászati segédeszköz és hátatábla is megőrökít.

Betegség idején jön rá az ember, mit jelent az egészség hiánya. A szenvedésektől félünk; előlük menekülünk. Ez azonban nem mindig sikerül. A halála előtti években sokat szenvedett II. János Pál pápa 1984. február 11-én Rómában kelt *Salvifici doloris*, vagyis a *Megváltó szenvedés* címmel körlevelet adott ki. Ebből idézzük az alábbi részleteket:

A szenvedés témája –épp üdvösségszerző jelentőségénél fogva mélyesen összefügg az Egyház rendkívüli jubileumával, a Megváltás Évével. (1983 volt ez a rendkívüli szentév: Krisztus megváltó kereszthalálának 1950. évfordulója.) Már ez a körülmény is világosan utal rá, milyen megkülönböztetett figyelmet kell szentelnünk a témának épp ebben az időszakban....A szenvedés bizonyos értelemben együtt született a világra az emberrel, fontos tehát, hogy újra foglalkozzunk vele. Ha Pál a Római levélben azt írta is, hogy „az egész természet (együtt) sóhajtozik és vajúdik mindmáig”, s ha az ember ismeri és átérzi is az őt körülvevő élővilág fájdalmait, mégis, amit mi a „szenvedés” szóval jelölünk, kifejezetten az emberi természet lényegéhez tartozik. A szenvedés olyan mély, mint maga az ember, éppen mert föltárja az emberi mélységeket, sőt valamiképpen túl is mutat rajtuk. Úgy véljük, a szenvedés az ember

transzcendenciájához (természetfölöttiségéhez) tartozik. Az ember „rendeltetése” az, hogy számos területen meghaladja önmagát. Erre szól rejtett értelmű hivatása, e területek egyike a szenvedés...amely ilyen vagy olyan formában elválaszthatatlan az ember földi életétől.

Vörösmarty Mihály: Liszt Ferenchez (részletek)

Hírhedett zenésze a világnak,/ Bárhová juss, mindig hű rokon!
Van-e hangod e beteg hazának/ A velőket rázó húrokon? (...)
Zengj nekünk dalt; hangok nagy tanárja,/ És ha zengesz a múlt napiról,
Légyen hangod a vész zongorája,/ Melyben a harc mennydörgése szól.
S árja közben a szilaj zenének/ Riadozzon diadalmi ének.
Zengj nekünk dalt, hogy mély sírjainkban
Őseink is megmozduljanak,/ És az unokákba a halhatatlan
Lelkeikkel visszaszálljanak./ Hozva áldást a magyar hazára,
Szégyent, átkot áruló fiára. (...)
Zengj nekünk hatalmas húrjaiddal,/ hogy szívekbe menjen által a dal;
S a felébredt tiszta szenvedélyen/ Nagy fiakban tettek érjenek
És a gyenge és erős serényen/ Tenni tőrni egyesüljenek. (...)

Liszt Ferenc: B-dúr mise (1879)

A Liszt-év rendezvénysorozatában múlt év október 1-jén hallhattuk a Mester csöndes, olvasott misére 1879-ben írt kis orgonamiséjét (Missa pro organo), amelyet Leos Janáček (leos janacsek) 1854 és 1928 között élt cseh zeneszerző 1901-ben átdolgozott úgy, hogy a B-dúrban írt mise dallamára alkalmazta az állandó részek latin nyelvű szövegét, amelyet február 12-én a 10-es nagymisén hallhatunk.

Leos Janáček (1854-1928)

É-Morvaországban, a sziléziai határ mellett született. Lenyűgözte a népzene, melyet fiatal korától kezdve kutatott, és munkásságát is ez az irány határozta meg. Iskolaigazgató édesapjától kapta első leckéit, majd a brünni (brnói) Ágoston-rend papi iskolájában tanult. Alaposan megismerte az európai zenekultúrát a gregoriántól a romantikus operáig; tanulmányait a prágai orgonaiskolában, majd a lipcsei és a bécsi konzervatóriumban folytatta. Az 1870-es évektől zenetanár. Később a Brnói Filharmóniai Társaság igazgató karnagya, illetve a brünni orgonaiskola igazgatója. Népszerűsítette a cseh nemzeti zenét a népdalokhoz zongorakíséretet írva. Főleg Smetana és Antonin Dvorák (dvorzsák) műveinek ismertetésén fáradozott. Utóbbinak jó barátja lett. 1916-ban Jenufa című operája bemutatásakor figyeltek föl rá. Számos operát írt (Prücsök úr kirándulása a Holdba; A ravasz rókácska; A Makropulosz-ügy). Jelentős zongora- és kamaraműveket, valamint egy misét (Glagolita) is írt. Szerepelt Bartókkal és Schönberggel. 1928. aug. 12-én halt meg Ostravában.

Liszt Ferenc-kórus

Bucsi László (1931-98) apát, plébános, főegyházmegyei főzeneigazgató alapította a pesti ferences templomban végzett 36 éves szolgálati ideje kezdetén. Jelenleg a belvárosi Szent Mihály-templomban működik a főváros egyik –ha nem legjobb- egyházi kórusaként Farkas Mária karnagy vezetésével.

FŐPLÉBÁNIÁNK HIRDETÉSEI

(Évközi 6. vasárnap: február 12.)

1./ **Ma de. 10 órakor szolgáltatójuk ki közösségi formában a betegek szentkenetét** azoknak, akik fölkészültek a szentség vételére gyónásukat is elvégezve.

2./ **Ma de. a 10 órás** ünnepélyes, koncelebrációs latin nyelvű korális **nagymisé**n a belvárosi Szent Mihály-templom **Liszt Ferenc-kórusa** a Mester –Janacek által átírt- **B-dúr miséjé**t éneklí Farkas Mária vezényletével. Orgonál: Hajdók Judit. Ezzel emlékezik a kórus alapítójára +Bucsi László apát, plébánosra 81. születésnapján.

3./ **Hétfőn reggel ½ 8-kor fatimai ájtatosságot** tartunk szentolvasót imádkozva.

4./ **Kedden**, Szent Cirill és Metód, Európa társvédőszentjeinek ünnepén **este ½ 7-kor** a Farkas-házaspár folytatja **történelmi előadássorozatát** a hittanteremben.

5./ **Szombaton du.** 16 és este 19 óra között lesz a **gyermekfarsang** a KAT-körben.

6./ Egy hét múlva farsangvasárnap, könyörgőnap a világ éhezőiért.

7./ Mához két hétre, február 26-án a 10-es nagymise után kezdődik a felnőtt fiatalok keresztelési és házassági előkészítője a plébánián.

A szentkenet szentsége a dogmatikában

A komoly betegségek és a halál határhelyzetet teremtenek: megtapasztaljuk véges létünket, és vagy engedelmesen elfogadjuk kiszolgáltatottságunkat, vagy tehetetlenül lázadunk ellene. Életünk biológiai befejezése nem jelenti nemesebb vágyaink megghiúsulását, hanem nyitányai is lehet ezen törekvéseink beteljesedésének. Ennek személyiségünkbe építését segíti ez a szentség Istennel való utolsó dialógusunkban, fölgyógyulásunk esetén pedig eszkhatólogikus (végidős) elkötelezettségünk megalapozója.

A Biblia embere a betegséget és a halált a bűn következményének, a sátán ember fölötti hatalmának jeleként értelmezte (vö. Lk 13,16). Jézus is ezt vallotta, de nem tett különbséget a betegség és a sátántól való megszállottság között, hanem kiárasztotta isteni erejét a testre és a lélekre egyaránt. Mindezek mellett nem törölte el sem a betegségeket, sem a halált, mert azokat az idők végezetéig viselnünk kell, viszont mindkettőt beépítette az üdvrendbe, hiszen neki is része volt ezekben.

A megváltásnak kétféle hatása lehet a betegekre: vagy karizmatikus (csodás) úton történő gyógyulás, vagy betegségünk megszentelése Szent Pál módján. Az

őskeresztények az előbbiben látták a megváltottságukat. Később rájöttek, hogy a megváltás hatásának közlése kétféleképp lehet: gyógyító szavakkal (Mt 8,13: *Menj, legyen hited szerint!*), vagy külső jel (Mt 8,3: *érintés*) alkalmazásával. Föltűnő, hogy amikor az apostolok először kaptak föl hatalmazást a gyógyításra és az ördögűzésre (Mk 6,7-13), az előbbit olajjal való megkenés által végezték, bár erre nem kaptak Jézustól utasítást (de tiltást sem). A gyógyító szó erejének fokozását vélték az olaj alkalmazásában.

Az ifjabb Szent Jakabnak tulajdonított levél már ennek az általános meggyőződésnek jegyében írja: *„Beteg valamelyitek? Hívassa az Egyház elöljáróit, és azok imádkozzanak fölötte, s kenjék meg olajjal az Úr nevében. A hitből fakadó imádság megszabadítja a beteget, és újra talpra állítja. Ha pedig bűnöket követ el, bocsánatot nyer”* (Jak 5, 14-15).

Az első századokban kétféle kenésről tudunk: az enyhébb lefolyású betegségek esetén maga a beteg vagy hozzátartozója, súlyos esetekben pedig liturgikus megkenés volt, melyet maga a püspök vagy a pap végzett püspök által megszentelt olajjal. Ez a püspöktől való megszentelés azért fontos, hogy ne valami mágikus hatásnak tulajdonítsák a gyógyulást, hanem a Szentlélek erejének.

A Karoling-időkben háttérbe szorult a szentség gyógyító hatása, és a hangsúly áttevődött a lélek túlvilági sorsára. Ezért a szentséget csak a halálos betegeknek kezdik föladni, hogy a gyónásban nem szerepeltetett kisebb bűnöktől és az ideig tartó büntetésektől megszabaduljanak. (Kiegészült a viaticum, a szent útravaló, vagyis az Oltáriszentség és a gyónás megadásával.) Ekkor kezdik *utolsó kenetként* emlegetni, amely máig sem kopott ki a szóhasználatból, jóllehet a Tridenti és a II. Vatikáni Zsinat is az eredeti megfontolás fényében tanít a szentkenetről.

HETI MISEINTENCIÓK

ÉVKÖZI 6. VASÁRNAP: február 12.

7 h	M	+Fagyal Jenő	CS
½ 9 h	G	Pro populo: élő hívek és adakozó jótevők	É
10 h	G Missa Latina	+Bucsi László sac. és a Liszt-kórus élő és +tagjai	K
	M	Ad intentionem ordinarii	
	Zs	Idős és beteg híveink és a szentséget fölvevők	

Hétfő	7 h	7.30 h <i>Fatimai áhítat</i>	CS
Kedd	18 h	18.30 h <i>Történelemóra</i>	CS
Szerda	7 h		CS
Csütörtök	18 h		CS
Péntek	7 h		CS
Szombat	16 h	Kovács István és Salimi Bahri Marijam-esküvője	É
	18 h	A cserkészcsapat élő és + tagjai	

Évközi 7. (FARSANG-) VASÁRNAP: könyörgőnap a világ éhezőiért; febr. 19.

7 h	M		CS
½ 9 h	G	Élő Csenge Mária kislány	É
½ 10 h	G	<i>Farkas Olivér Gábor keresztelője</i>	

Humor

Ne vessünk. Főládozza magát. A háziasszony az ebéd fölszolgálása előtt rémülten megállapítja: Pont tizenhárman ülünk az asztalnál! Semmi baj, asszonyom -kacsint rá a káplán-, én majd két ember helyett eszem.